

Les feministes de El Salvador, lluitant per la participació política de les dones

Al Salvador, les dones són el 53,7% de la població, però només ocupen un 16,7% dels escons de l'Assemblea Nacional i governen en el 8,40% dels municipis. La principal causa de la poca participació política de les dones és la cultura patriarcal existent en els partits polítics, que frena la presència d'elles a les candidatures o les relega a posicions perdedores.

Fa 10 anys, dones electes en governs municipals de diversos partits polítics van fundar l'Asociación Nacional de Regidoras, Síndicas y Alcaldesas de El Salvador, per donar suport a dones que es presenten a càrrecs en els governs municipals. En aliança amb la Colectiva Feminista para el Desarrollo Local i altres organitzacions, van aconseguir que fos competència obligatòria dels governs municipals la promoció de la igualtat entre homes i dones. I han presentat a l'Assemblea Nacional una proposta de llei que obligui als partits a presentar llistes electorals amb el 40% de candidates dones.

El 2009 se celebraran eleccions municipals, legislatives i presidencials. Les organitzacions de dones han impulsat la presència en les candidatures de més defensores dels drets de les dones, cosa que contribuirà a processos que facin disminuir les desigualtats de gènere existents: salaris un 20% menors per a les dones, 10,58% de dones analfabetes, taxa de mortalitat materna de 170 per cada 100.000 nascuts vius, 30% dels parts d'adolescents.

Marxa de presentació de proposta de llei per més dones a la política.

Per no parlar de la violència contra les dones. El 44% dels casos van acabar en 437 dones assassinades el 2006 i el 40% van ser violacions i agressions sexuals. En el 58,2% dels casos, els agressors van ser familiars i el 38,24% eren mestres. Donar la volta en aquesta situació requereix més dones lluitant des de diversos espais, també des dels poders de l'estat. Com elles diuen: **"si som la meitat de la població, volem la meitat de la riquesa i la meitat del poder"**.

Alberto Romero
Cooperacció. El Salvador

La dona a la societat txetxena

El paper de la dona ha estat i continua sent fonamental en la supervivència familiar. Durant la guerra, mentre els homes estaven combatent, la dona fou el membre de la família que arriscà la seva vida per protegir els seus. I ara, quan l'atur es troba al voltant del 80%, són les dones les que estan tirant endavant les seves famílies venent qualsevol article als mercats. D'altra banda, l'actual govern txetxè ha impulsat una radicalització islàmica en què la divisió social dels rols de gènere és clara. Al mateix temps, proliferen els assassinats "d'honor": si se sospita que alguna dona no és del tot "honrada", el seu parent masculí més proper ha d'eliminar aquest estigma familiar assassinant-la.

Però la violència de gènere no interessa gens a les autoritats. Gistam Sakaeva, de l'ONG *Doveriye*, diu que "el govern txetxè no vol ni sentir a parlar del concepte 'violència de gènere'; creuen que ni existeix. Per a ells, tenir actituds extremadament masculistes cap a les dones és, senzillament, seguir 'la tradició'".

Marta Ter

Una àvia ensenya a llegir a la seva néta al mercat de Grozny (Txetxènia).

Dues instantànies tecnològiques per pensar el nostre temps

Instantània 01

Cadena de muntatge d'una fàbrica, potser d'una gran multinacional, i amb molta probabilitat en un poble o una ciutat qualsevol d'un país del sud. Les mans que manipulen aliments, teixits, circuits... són mans de dones, encarregades de la producció per a l'exportació. Aquesta forma de treball del capitalisme globalitzat es fa possible, encara que no està causada, per l'ús de les noves tecnologies. Les tecnologies de la comunicació permeten integrar i controlar el treball malgrat la dispersió i la descentralització. Això, acompanyat d'un creixent desmantellament de l'estat del benestar i les seves garanties socials i laborals, converteix les dones (o qualsevol persona que realitzi una feina "feminitzada") en subjectes vulnerables d'exploatació: flexibilitat i inestabilitat laboral, ocupacions a temps parcial per compaginar vida laboral i la familiar, hores extres per arribar a fi de mes...

Instantània 02

Blocs, fanzines, concerts, jornades, vídeos, accions de carrer, festes... Les mans que manipulen papers, bolígrafs, pinzells, retoladors, cartons, càmeres de vídeo, fotografia digital, ciberespais, que retallen i enganxen per transformar els significats a través de collages... són mans de dones. Des dels anys 90, col·lectius de dones com les Riot Grrrls, en el context anglosaxó, o com Ereakzioa-Reacció, a l'estat espanyol, han obert espais de reflexió, acció i difusió dels treballs de les dones, utilitzant tecnologies de baix cost i sempre a partir d'allò col·lectiu i multidisciplinari. Aquest ús de la tecnologia ha permès que dones de diferents contextos estableixin xarxes i col·laboracions per treballar conjun-

Autorepresentació i noves tecnologies al barri El Pinar de Rubí.

tament temes com la violència masclista, l'antimilitarisme, la precarietat laboral, els mitjans de comunicació, la colonització o les noves realitats corporals.

Aquestes instantànies ens serveixen per pensar el nostre temps. I el nostre temps, implica de manera quasi immediata pensar en la tecnologia. La tecnologia pot tenir diferents significats, lligats a ciència, desenvolupament, poder, militarisme, desigualtat o explotació. Però també a creativitat, participació, comunitat i afectes. Així doncs, abordar la tecnologia és imprescindible per a una anàlisi dels problemes del nostre temps i per construir col·lectivament una nova interpretació de la identitat, del gènere, de la salut, de la sexualitat, del cos, de la participació i, en definitiva, de la política i la vida.

Desiré Rodrigo García
Fundació Akwaba

Et recomanem

LLIBRE

Las violencias contra las mujeres en una sociedad en guerra

Olga Amparo Sánchez, 2008 (Bogotá, Colombia)

Editat per: Ruta Pacífica de las Mujeres. Amb el suport de:

Comissió Europea, Suippcol, Intermon, Generalitat de Catalunya, Cooperacció, Oxfam Novib

Abordar les violències contra les dones en un context de guerra, posant sobre la taula la concepció de les dones dins dels sistemes socio-sexuals patriarcal moderns. Perquè a través de l'exercici del poder patriarcal es viola un dels drets més importants dels éssers humans, segons l'autora: la seva intimitat corporal, la seva autonomia, la seva llibertat per decidir amb qui té o deixa de tenir una relació afectiva, eròtica o sexual. Les violències contra les dones entre 2000 i 2005 a Colòmbia en els 9 departaments on té base la Ruta Pacífica queden recollides en aquest llibre que vol obrir el debat públic de les violències contra les dones com una pràctica social i política, com un fet social reconegut que sabem que passa i que tomara a passar, i avançar per posar fi a aquestes violències.

PEL·LÍCULA

Vogliamo anche le rose (Volem també roses)

Alina Marazzi, 2007 (Itàlia).

Anita, Teresa i Valentina no s'han trobat mai. Van viure a la Itàlia dels anys 60 i 70 del segle XX, amb edats diferents i en ciutats llunyanes. Però les seves històries s'encadenen, dibuixant un quadre de les lluites familiars i polítiques, personals i col·lectives lliurades per les dones per a afirmar-se, amb plena autonomia i en igualtat en un món encara masclista i patriarcal. Aquesta pel·lícula intenta fer un retrat del profund canvi succeït amb el moviment feminista a la Itàlia dels 60 i 70, a través de les tres protagonistes que es rebel·len contra una societat patriarcal que les obliga a ser mares eficients, esposes obedients i germanes virtuoses.

Podem veure un trailer d'aquesta pel·lícula a www.vogliamoanchelerose.it.

Pel·lícula produïda per MIR CINEMATOGRAFICA amb RAI CINEMA

WEB

Actualitat sobre la dona i amb visió de dona

www.cimacnoticias.com / www.artemisanoticias.com.ar / www.redsemilac-cuba.net/ / www.amecopress.net/ / <http://donesxarxainternacional.blogspot.com/>

Les dones resten molt invisibilitzades als mitjans de comunicació com a subjectes de la notícia. Amb tot, podem prendre nota i aprendre de les iniciatives d'agències de notícies de dones a l'Amèrica Llatina: CIMAC a Mèxic, Artemisa a Argentina i SEMLAC a Cuba. A casa nostra podem trobar la dona en l'actualitat a l'agència Amecopress i a través de la informació recollida pel blog de la Xarxa Internacional de Dones Periodistes i Comunicadores de Catalunya-Xarxa Internacional de Periodistes amb Visió de Gènere.